

Nội dung bài viết

1. [Soạn Ngữ văn lớp 6 Bài: Đọc mở rộng trang 51 \(Kết nối tri thức\)](#)

Soạn Ngữ văn lớp 6 Bài: Đọc mở rộng trang 51 (Kết nối tri thức)

1. Tìm đọc một số truyện thần thoại và truyện cổ tích.

- *Sự tích Hồ Gươm.*

- *Tấm Cám*

- *Cây tre trăm đốt*

2. Những cảm nhận, suy nghĩ sau khi đọc những truyện thần thoại, truyện cổ tích đó.

Ví dụ: Truyện thần thoại: Sự tích Hồ Gươm

- Thể loại: truyện thần thoại địa danh và truyện thần thoại về người anh hùng Lê Lợi.

- Nhân vật: Lê Lợi (vua), Lê Thận, rùa vàng, ...

- Các sự việc chính:

+ Giặc Minh đô hộ, nghĩa quân Lam Sơn nổi dậy nhưng thất bại, Long Quân quyết định cho mượn gươm thần.

+ Lê Thận nhặt lưỡi gươm dưới nước.

+ Lê Lợi nhặt chuôi gươm trên rừng, tra vào nhau vừa như in.

+ Từ đó nghĩa quân nhanh chóng quét sạch giặc ngoại xâm.

+ Đất nước thanh bình, Lê Lợi lên làm vua, Long Quân cho đòi lại gươm thần.

+ Vua trả gươm, từ đó hồ Tả Vọng mang tên Hồ Gươm hay hồ Hoàn Kiếm.

- Ý nghĩa truyện:

+ Giải thích nguồn gốc tên gọi Hồ Hoàn Kiếm.

+ Ca ngợi tính chất toàn dân, chính nghĩa của cuộc khởi nghĩa Lam Sơn.

+ Đề cao suy tôn Lê Lợi và nhà Lê.

+ Thể hiện khát vọng hòa bình của dân tộc ta.

- Nghệ thuật:

+ Đan xen giữa các yếu tố tưởng tượng kì ảo giàu ý nghĩa với các yếu tố hiện thực (Lê Thận nhặt được chuỗi gươm sau nhiều lần quăng lưới; Lê Lợi nhặt được lưỡi gươm ở trên cây, tra vào chuỗi gươm vừa như in; cảnh rùa vàng lên đòi gươm,...)

3. Kể lại một truyện thuyết hoặc truyện cổ tích mà em thích.

Truyện thuyết: *Sự tích Hồ Gươm*

Vào thời giặc Minh đặt ách đô hộ ở nước Nam, chúng coi dân ta như cỏ rác, làm nhiều điều bạo ngược, thiên hạ căm giận chúng đến xương tủy. Bấy giờ ở vùng Lam Sơn, nghĩa quân nổi dậy chống lại chúng, nhưng trong buổi đầu thế lực còn non yếu nên nhiều lần nghĩa quân bị thua.

Thấy vậy, đức Long Quân quyết định cho nghĩa quân mượn thanh gươm thần để họ giết giặc.

Hồi ấy, ở Thanh Hoá có một người làm nghề đánh cá tên là Lê Thận. Một đêm nọ, Thận thả lưới ở một bến vắng như thường lệ. Khi kéo lưới lên, thấy nặng nằng, Lê Thận chắc mẫm được mẻ cá to. Nhưng khi thò tay vào bắt cá, chàng chỉ thấy có một thanh sắt. Chàng vớt luôn thanh sắt xuống nước, rồi lại thả lưới ở một chỗ khác.

Lần thứ hai cất lưới lên cũng thấy nặng tay, Thận không ngờ thanh sắt vừa rồi lại chui vào lưới mình. Chàng lại ném xuống sông. Lần thứ ba, vẫn thanh sắt ấy mắc vào lưới. Lấy làm lạ, Thận đưa thanh sắt lại cạnh bếp lửa nhìn xem. Bỗng chàng reo lên:

- Ha ha! Một lưỡi gươm!

Về sau Thận gia nhập đoàn quân khởi nghĩa Lam Sơn. Chàng hăng hái, gan dạ, không ngần ngại hiểm. Một hôm chủ tướng Lê Lợi cùng mấy người tùy tùng đến nhà Thận. Trong túp lều tối om, thanh sắt hôm đó tự nhiên sáng rực lên ở góc nhà. Lấy làm lạ, Lê Lợi cầm lên xem và thấy có hai chữ “Thuận Thiên” khắc sâu vào lưỡi gươm. Song tất cả mọi người vẫn không biết đó là báu vật.

Một hôm, bị giặc đuổi, Lê Lợi và các tướng rút lui mỗi người một ngã. Lúc đi qua một khu rừng, Lê Lợi bỗng thấy có ánh sáng lạ trên ngọn cây đa. Ông trèo lên mới biết đó là một cái chuỗi gươm nam ngọc. Nhớ đến lưỡi gươm ở nhà Lê Thận, Lê Lợi rút lấy chuỗi giắt vào lưng.

Ba ngày sau, Lê Lợi gặp lại mọi người, trong đó có Lê Thận. Lê Lợi mới đem chuyện bắt được chuỗi gươm kể lại cho họ nghe. Khi đem tra gươm vào chuỗi thì vừa như in.

Lê Thận nâng gươm lên ngang đầu nói với Lê Lợi:

- Đây là Trời có ý phó thác cho mình công làm việc lớn. Chúng tôi nguyện đem xương thịt của mình theo mình công, cùng với thanh gươm thần này để báo đền Tổ quốc!

Từ đó nhuệ khí của nghĩa quân ngày một tăng. Trong tay Lê Lợi, thanh gươm thần tung hoành khắp các trận địa, làm cho quân Minh bạt vía. Uy thế của nghĩa quân vang khắp nơi. Họ không phải trốn tránh như trước mà xông xáo đi tìm giặc. Họ không phải ăn uống khổ cực như trước nữa, đã có những kho lương mới chiếm được của giặc tiếp tế cho họ. Gươm thần mở đường cho họ đánh tràn ra mãi, cho đến lúc không còn bóng một tên giặc nào trên đất nước.

Một năm sau khi đuổi giặc Minh, một hôm Lê Lợi – bấy giờ đã làm vua – cưỡi thuyền rồng dạo quanh hồ Tả Vọng. Nhân dịp đó, Long Quân sai Rùa Vàng lên đòi lại thanh gươm thần. Khi thuyền rồng tiến ra giữa hồ, tự nhiên có một con rùa lớn nhô đầu và mai lên khỏi mặt nước. Theo lệnh vua, thuyền đi chậm lại. Đứng ở mạn thuyền, vua thấy lưỡi gươm thần đeo bên người tự nhiên động đậy. Con Rùa Vàng không sợ người, nhô đầu lên cao nữa và tiến về phía thuyền vua. Nó đứng nổi trên mặt nước và nói: “Xin bệ hạ hoàn gươm lại cho Long Quân!”.

Vua nâng gươm hướng về phía Rùa Vàng. Nhanh như cắt, rùa há miệng đớp lấy thanh gươm và lặn xuống nước. Gươm và rùa đã chìm đáy nước, người ta vẫn còn thấy vật gì sáng le lói dưới mặt hồ xanh.